

LBRIS

We know
books

HORAȚIU SIMION

MELANCOLII NOCTURNE

smart
PUBLISHING

Cuprins

5	Melancolii nocturne
6	Amurgul gândurilor
7	Momente
9	Imn psihospiritual de jale
11	Stihoavna
13	Confesiuni confuze
15	Declarație teologică de dragoste
17	Dezamăgiri
19	Noaptea Sfântului Andrei
21	Făt-Frumos din abis
23	Nepotul Annei Frank
25	Post-factum
27	Evidențe
29	Cinemateca românească
31	Râsul filosofului
33	Oare
35	Scrisoare pentru părinți
37	Victima orei 25
39	Românul verde
41	Crez în stil eminescian
43	Oda iluziei
45	Ispita
47	Nostalgia Paradisului
49	Scrisoare către Eminescu

- 51 Ciorănișme la pătrat
- 53 Imnul iluminismului
- 55 Trăiască Myanmar!
- 57 Șoseaua umbrei din beții
- 59 O femeie deghizată în femeie
- 61 Imn de slavă trecutului empiric
- 63 Hidrologica
- 65 Dezamăgiri naționaliste
- 67 Absurda rugăciune a prostimii
- 69 Sfatul prietenesc postmodernist
- 71 Celălalt Diogene
- 73 Jurnal epistemologic
- 75 Victoria empirismului
- 77 Mai bine surd, mai bine orb
- 79 Eminescu
- 81 De ruina ruinae
- 83 Turbulențe vitale
- 85 Prohodul dragostei
- 86 Comedii scârbavnice
- 88 Glume proaste
- 90 Baricade

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SIMION, HORAȚIU

Melancolii nocturne / Horațiu Simion. - București : Smart Publishing, 2021

ISBN 978-606-068-041-3

821.135.1

Copyright © 2021 Horațiu Simion
Toate drepturile rezervate.
Copyright © 2021 Smart Publishing

Tehnoredactor: Liviu Stoica

ISBN 978-606-068-041-3

București 2021

Melancolii nocturne

De-ai ști, Lună, cât apasă
Lacrima pe un obraz
Ai fi omului mireasă
În durere și-n necaz.
Dar tu stai cu clarul sacru
Printre stele, o regină
Totul e un simulacru
De măreție androgină.
Dar lumina ta pătrunde,
Într-un suflet rătăcit
Și în miez de noapte ascunde
Al tristeții chin cumplit.
Cât de mic sunt ontologic
Sub al soarelui traseu
Destinul escatologic
Voi fi pe al tău planșeu?
Ca o fărâmbă de iubire
Evadată din neant
Divina aproapei simțire
Neșlefuit diamant!

Amurgul gândurilor

La amurgul gândurilor ca Cioran ajunsei
Într-o noapte de vară cu iz cehovist
Urlau graiul și timpul ca niște turbați lei.
Încotro mergi, suflete, spre polul nihilist?
Dar eu eram călugăr, știam că veșnicia
Are profil fantastic, de chin și de rugină
Și pacea taoistă ce a izbăvit mândria
Chenoza cea cristică, plăcerea cea mai fină
Eu fiind un Galileo certat cu propriul eon
Din oul cel dogmatic al castei sociale
Privind spre acel luceafăr cu aripi de Hyperion
Fugisem metafizic de detalii banale
Plimbarea prin ogradă e sfânt diazepam
Unde domnește harul eternului divin.
Simțul meu cronologic ajuns iar la liman
Ispite antropozofice deloc aici nu vin,
Poliglot în anale ca Barbu în versuri tari
Mă închinai liniștii ca la regina mea.
Dumnezeu știe bine că este legea firii
Să fiu liber cu suflet cât cugetul va vrea!

Momente

Sunt în viață unele momente
Când privesc fără leac evoluția istoriei
Fără remușcări și fără sentimente
Cu fruntea asudată de apa blasfemiei
Nu-mi place nimic din ceea ce văd
Dar nici nu ucid o realitate.
Sunt un chip de lut în gigantul prăpăd
În adevăr eu prind doar o jumătate
O, copil frumos mângâiat de soare !
„Boșorog bătrân“ de-a pururi nostalgic
Nu știi ce-i blestem și ce e încântare
În magicul chronos cu ticăit tragic.
Știi că ești un punct cu lupa vizibil
În linia vieții trasată de Cer
În felul unic sacru, intangibil
În posteritate, transparent ori efemer
Nu ești tu luceafăr, dar tot căzător
Înoți ca un pește în valurile sorții
Cu trupul mereu de absolut iubitor
Câtând ca să ieși din ghețarul morții
Și-n aste momente apleacă-n genunchi
Ca îndrăgostitul cu fata iubită
Indiferent la planetarul social trunchi

Curăță-ți conștiința de freudianism înrobătă
Nu poți schimba nimic din ce a fost rău
Te poți îmbuna doar prin mântuire,
De ești un subiect în divinul pârau
Rămâi un subiect spre a ta izbăvire.

Imn psihospiritual de jale

Cât de naiv am fost
Eu astăzi îmi dau seama
Sentimentalul cost
Mă îmbată precum crama.
Pierdut definitiv
În lanțuri nihiliste
Nostalgic obsesiv
De vremurile sfinte
Eu urlu din pustiu
Singurătatea cruntă
Cât dor aş da să fiu
Liber pentru o secundă,
Patruped amor,
Umbrît de conspirații
Ți-aud glasul în zori,
Lipsit de aspirații
Eu nu mai văd un sens
În livada frumoasă
Când norul negru, dens
Te-a furat ca o mireasă
Doar miresme apuse
Răsună ca un fulger
Prezentul ce căzuse

În polul efemer
Ce a fost n-o să mai fie
Dar altele vor fi
Eu simt c-are să vie
Dar tu acum nu știi.

Stihoavna

Veșnic alerg de sus în jos
În viața pământească
După soteriologicul folos
În trăirea lumească,
Cognitivele neplăceri
Un eros infinit
Și brazii efemeri
Thanatos a izbăvit
Jertfa de pe cruce,
Pios crezând în ea
Amăgirea-mi seduce
Prefăcând-o în cățea
În lanțul vieții zace
Ființa cea șerpuită
Mi-a dat plăceri feroce
Când n-a fost stăpânită
Ce falnic dualism
Natura ne oferă
Umbră de nihilism
Ispita de viperă
Mesianicul vis
Pogorând lin pe rază
În cărți sacre zis,